

Korku Umut Katili

– zasuman · 30 Eylül 2012

KORKU UMUT KATİLİ Tabular diyorum, bilerek isteyerek inşa edilen tabulardan, bunu korkularla besleyerek, bencilce çıkarlar için icat edilen, baş göz üstüne koyulup, kanunmuşçasına baş tacı edilen, kahrolası tabulardan bahsediyorum... Hemen hemen hepimiz, o suç, bu ayıpla büyümedik mi?(Allah korkusunun bu konuyla uzaktan yakından alakası yok, bu sevgiden kaynaklanan bir korkudur. Hatta bu insanı esaretten kurtaran bir korkudur, insana Allah'tan başka hiçbir şeyden korkulmamasını öğretir). Eğitmek başkadır çocuğu, korkutarak anı kurtarmaksa daha başka...Ne istediğini bilemeyen, cesareti felç olmuş duygularla büyüyen, doğru tercihler yapamayan, yaptıklarından emin olamayan, bana ne derlerle. Karmakarışık rasgele bir yaşama adım atan insanlar. Bunun sonucu o malum keşkeklerle biten acının verdiği derin bir iç geçirişle geçiriyoruz hayatlarımızı. El alemin ne diyeceği henüz bitmemişken bizler tükenerek gidiyoruz, bu yaşayamadığımız yarım yamalak hayattan. Her şeyden korkar olduk, aklımızı çoğu kez kullanamadık. Korkuya şartlanmış beyin, mantığı devreye sokamıyor ki alışmış bir kere korkmaya. Ağlama bak çok ayıp oluyormuş, canı yanmış çocuğun, neden ayıp olsun ağlamak ve neden ona bakarlarmış? Baktırma o zaman sende, bırakın çocuk ağlasın, bu gün ağlayamayan çocuk yarın gülemez ki. Ama hayır, seni ağlatmazlar çocuk.-Yaramazlık yapma bak bu teyze sana iğne yapar!-Eğer susmazsan akşam baban geldiğinde seni söylerim!-Sus bakayım köpek mi geliyor ne, a polis geliyor!Ve daha burada bahsedemediğim birçok benzeri tehditler, sanal korkular. Yolda yürürken dik yürüyemezsin artık herkes şüpheli, sağa sola anlamsızca göz gezdirmeler takip eder bunu. Mesela bir kız çocuğunun kahve içmesinin neresinin ayıp olduğunu ben hâlâ çözebilmiş değilim. Korkudan korkmuyorum artık, sırf çocuklarımız bu korkulardan kurtulsun diye. Hedefsizliğin önüne duvar ören tabular yıkılsın diye. Çünkü korkunun kendisi bir ölümkken, onunla yaşamak, her şeyine müdahil olmasına izin vermek bin ölümdür. Hayatımızın tümü benzer korkularla geçiyor aslında, kimlerden ve nelerden olduğunu biz biliyoruz. Telaffuzuna bile cesaret edemesek de korku kötüdür onu uygulayanlarda kötüdür. Çok şeyimizden vazgeçmişizdir, bilinçaltı korku otoriteleri yüzünden. Bazen bir bakış ile bazen iç acıtan istediğine onay vermeyen sessizlikle, sen bilirsin diyerek aslında bu günlerde fazla hayır dedim adım baskıcıya çıkmasın susuşuyla kamufle edilen, bazen fark ettirmeden yapabilme şevkine maddi manevi ambargo koyularak, elin mahkûm durumunda bıraktırılan yaptırımlarla...Korkunun türleri çok çeşitli, buna fobi de deniyor, nasılsa oluşmuş işte, hayvandan korkarım, karanlıktan korkarım, yüksekten korkarım vs. Bunların en korkunç olanı içine yerleşmesine izin verdiğin, özgüvenini felç eden, iradene hükmeden, hayır demek isterken ne olduğunu bile anlamadan bir anda evet dediğin, hayır demekten korkuyorum, korkusudur. Ben korkmuyorum demekle korkudan kurtulmuş olunmuyor. Bunu içselleşmedikten sonra hiçbir anlamı yok. Onu herkes söylüyor da, insanlara bakıldığında söylemekten ziyade genelde başarıyı hayır diyebilme cesaretini gösterenlerde görüyoruz. Korku insanı sürekli tutar bağlar, ne bir adım atabilirsin ne de onu yapmadığın için mutlu olabilirsin. Sadece içinde bir yerlerde sürekli acı, hem yapamadıklarına, hem de yapmış olduğun zaman ki sonuçları göremeyişine olan pişmanlıkla yaşarsın...Korku ile bin ölüm yaşamaktansa, korka korka da olsa, bir kez olsun evet bu böyle olmalı, bu sefer "ben istiyorum"

diyebilmeli insan. Korkulan şeyin kendisi korkunç değildir aslında o şeyi yapmaktan vazgeçiren dürtü, yani korkunun kendisi korkunçtur. Ne olur yani, bir kere de korktuğumuz şeyi deneyelim de, bırakın onun yaratacağı ceremeyi veya ödülü görelim, en azından şu darı dünyada bir kez olsun, korkmamıştım diyebilmek için...Korku imparatorluğunu biz kurduksa şayet, yıkabiliriz de, bu mümkündür.Dipnot: Tabular, korkular... "Sen adam olmazsın" rencidesiyle büyüyen çocuklar, bu gün özgüvenden mahrum büyükler, yetmezmiş gibi birde senin özgüven eksikliğin var söylemleri, "sağ olun doğru diyorsunuz aslında verdilerde ben almadım", diyesi geliyor insanın...Bu çocuktan adam olmaz diyen adamlara soruyorum, size hangi yetkili makam verdi "Bu adam gibi adam doğmuştur" sertifikasını?Vesselam...